

teatregoya

GRUP@FOCUS

LA DONA DEL 600 DE PERE RIERA

MERCÈ SAMPIETRO
ÀNGELS GONYALONS
JORDI BANACOLOCHA
ROSA VILA
PEP PLANAS

PRODUCCIÓ:

Bitō

MINORIA
ABSOLUTA

MONTSE: **Però... què és això?!**

TOMÀS: **Collons, Montse!!**

MONTSE: **Què és això...???!!!**

TOMÀS: **Filla, si em fots aquests sustos, per molta llet descremada que prengui, d'aquí a dos dies seré al sot!**

MONTSE: **És... un cotxe?!**

TOMÀS: **No! Un cotxe no... És un 600.**

MONTSE: **És... (Fixant-s'hi bé:) ...és el 600 de la mama!**

TOMÀS: **No és el de la mama. És com el de la mama, però no és el de la mama. (Pausa.) Filla, però què hi fas aquí?! Que no eres a l'Àfrica?**

MONTSE: **Però... com ha entrat aquí dins?!**

TOMÀS: **L'he fet jo!**

MONTSE: **Què vol dir que l'has fet tu...?**

TOMÀS: **Doncs que l'he fet jo. Con estas manitas... Oi que m'ha quedat bé?**

Fragment de *La dona del 600*

Primera funció:

25 d'octubre del 2019 al Teatre Goya

Estrena:

30 d'octubre del 2019 al Teatre Goya

Una producció de:

Bitō

 **MINORIA
ABSOLUTA**

FITXA ARTÍSTICA

Autoria i direcció: **Pere Riera**

Intèrprets:

**Mercè Sampietro,
Àngels Gonyalons,
Jordi Banacolocha
Rosa Vila
Pep Planas**

Escenografia: **Sebastià Brosa**

Vestuari: **Raquel Bonillo**

Il·luminació: **Sylvia Kuchinow**

So: **Jordi Bonet**

Vídeo: **Francesc Isern**

Ajudant de direcció: **Ota Vallès**

Ajudant d'escenografia: **Paula González**

Assessorament en maquillatge i perruqueria: **Anna Rosillo**

Ajudant d'escenografia en pràctiques del màster d'Elisava: **Núria Mallofré**

Direcció de producció: **Josep Domènech i Jordi Sellas**

Cap de producció: **Clàudia Flores**

Producció executiva: **Luz Ferrero**

Cap tècnic: **Joan Segura**

Cap tècnic del teatre: **Roger Muñoz**

Màrqueting: **Publispec, Bitò i Minoria Absoluta**

Prensa: **Lídia Giménez i Albert López**

Distribució: **Bitò**

Una producció de: **Bitò i Minoria Absoluta**

Agraïments:

Teatre Josep Maria de Sagarra de Santa Coloma de Gramenet

Amb la col·laboració de:

aparca&go

LA DONA DEL 600

Sinopsi

En Tomàs és vidu, té més de setanta anys i el metge l'obliga a estar-se del cafè, la llet, la sal i els greixos. Viu sol i passa les hores com qui compta estels a mitjanit. Un bon dia, la seva filla Montse li fa un regal inesperat: la maqueta d'un Seat 600. Ella, que és metgessa sense fronteres i passa més temps lluny que no pas a prop, ha pensat que el regal mantindria en Tomàs entretingut reconstruint una còpia a escala del vehicle que van tenir a casa durant tant de temps: el "confit", com ells n'hi deien. És el nom amb què la Carme, la seva dona, va batejar el 600 el dia que, fa un munt d'anys, en Tomàs va dur a casa aquell cotxe petit i bonic per convertir-lo en un membre més de la família.

Una família que completa la Pilar, l'altra filla d'en Tomàs i la Carme. La Pilar viu a prop del pare, però fa setmanes que no li fa cap visita: estan de morros després de tenir una forta discussió arran d'un tema compromès que involucra en Tomàs i la veïna del pis de baix. D'altra banda, s'està separant del seu marit i només pensa a endreçar la seva vida i recuperar la confiança del seu fill.

I, mentre la Montse és a l'Àfrica treballant i la Pilar fa la seva sense preocupar-se del pare, en Tomàs s'ha pres seriosament la feina de construir la maqueta del 600. Hi ha posat tanta il·lusió que, amb esforç i empena, ha construït... un 600 a escala natural al menjador de casa! Com que ha treballat tota la vida a la Pegaso, ha tirat d'ofici i ha comptat amb l'ajuda d'antics companys de la fàbrica i del simpàtic mecànic que té el taller als baixos de l'edifici.

Com reaccionaran la Pilar i la Montse, quan trobin el vehicle dins de casa? I què diria la Carme, que fa tres anys que és morta, si descobrís que en Tomàs ha reconstruït aquell bonic "confit" que la va fer tan i tan feliç? Amb una mica de sort, i gràcies a la màgia del teatre, potser serà la mateixa Carme qui ens ho expliqui... Això i algun altre secret que pot marcar un abans i un després en aquesta família tan peculiar.

I és que els cotxes, ja se sap, són com una petita casa. I el 600, a casa nostra, potser fins i tot una mica més...

Pere Riera

L'autor ha dit...

De bon començament, la idea era escriure una mena d'homenatge a una de les icones més importants que ha acompanyat la història de vida dels nostres pares i avis: el Seat 600. Un cotxe que a mitjans del segle passat va comportar una autèntica revolució econòmica i social, sense gaire precedents al nostre país. A totes les cases hi trobareu anècdotes i episodis protagonitzats per aquest "pelotilla", petit i rodó, que va permetre a tota la classe obrera espanyola fer la volta a Espanya. Als catalans... també.

Això passava als anys cinquanta i seixanta, època del *desarrollismo* i els *pantanos*, però de 600 se'n van veure pels carrers de tot el país fins ben entrats els vuitanta. Potser als pobles més que no pas a les ciutats. Amb els anys, el 600, que havia estat el primer cotxe que entrava a la vida de la majoria de famílies, sovint es va anar convertint en el segon cotxe de casa; i, més concretament, en el vehicle que feia servir la dona/mare de família quan es treia el carnet. Perquè, en això de treure's el carnet de conduir, les dones també van haver de fer cua.

En resum, que el 600 a casa nostra ha estat alguna cosa més que una màquina que servia per traslladar les persones d'un punt a l'altre. I per això em venia de gust dedicar-li temps, nostàlgia i un relat. Però, com sol passar, quan les històries s'enceten i es van descabdellant, elles mateixes i els personatges que les protagonitzen ens van dient als autors què volen explicar. I aquesta peça ha acabat sent una reflexió sobre el dol, sobre la pèrdua, sobre la capacitat (o incapacitat) que podem tenir uns i altres d'entomar la mort d'un ésser estimat. Més concretament, la mort de la mare. El seu record no és fàcil d'esborrar. De fet, què carai, no s'esborrarà mai. Perquè, com és ben sabut, la mort ens fa marxar, però no desaparèixer.

Per cert, aquesta obra —i probablement totes les que pugui escriure— està dedicada a la Cristina Cervià.

A portrait of Pere Riera, a man with short, graying hair and a light beard, looking directly at the camera. He is wearing a dark shirt with a colorful, abstract pattern. The background is a solid, bright yellow.

PERE RIERA

Autor i director

Pere Riera és llicenciat en Dramatúrgia i Direcció per l'Institut del Teatre i en Història de l'Art per la Universitat de Barcelona, així com màster oficial en Estudis Teatrals. És professor de dramatúrgia i escenificació a l'Institut del Teatre i d'escriptura teatral a l'Obrador de la Sala Beckett.

És autor de les obres *Infàmia* (La Villarroel, Premi de la Crítica 2016 al millor text), *Barcelona* (TNC, Premi Max 2014 al millor text teatral), *Red Pontiac* (La Planeta, 2013), *El don de las sirenas*, *Foxtrot*, *Desclassificats* (La Villarroel, 2011), *Lluny de Nuuk* (TNC, Premi Crítica Serra d'Or 2011 al millor text), *Casa Calores*, *El factor Luxemburg* (Teatre Lliure, 2007) i del manual d'arts escèniques *Fem teatre* (La Galera, 2009).

Compagina l'escriptura teatral amb la de guions audiovisuals i, des del 2006, és membre de l'equip docent de l'Institut del Teatre de Barcelona. Va participar en el Primer Torneig de Dramatúrgia Catalana a Temporada Alta, el 2011, amb *Red Pontiac* (obra guanyadora del Torneig de Dramatúrgia de Buenos Aires, 2014). Ha dirigit *La dansa de la venjança*, de

Jordi Casanovas (La Villarroel, 2019), i ha fet dramatúrgies per a diversos espectacles: *Rei i senyor*, de Josep Pous i Pagès; *Ròmul El Gran*, de Friedrich Dürrenmatt; *La controversia de Valladolid*, de Jean-Claude Carrière; *La bella Galatea*, de Franz von Suppé; *El doctor Miracle*, de Georges Bizet, i *Baal*, de Bertolt Brecht.

A close-up portrait of actress Mercè Sampietro, smiling warmly at the camera. She has shoulder-length brown hair with bangs and is wearing a blue collared shirt and a delicate necklace. The background is a solid, bright yellow.

MERCÈ SAMPIETRO

Actriu

Mercè Sampietro és una actriu de cinema, teatre i televisió amb una llarga trajectòria. Va iniciar la seva carrera professional al teatre l'any 1970 amb l'obra *Olvida los tambores*, d'Ana Diosdado, i el 1977 va debutar al cinema de la mà de Jaime Chávarri a *A un dios desconocido*.

Des d'aleshores ha treballat en més de quaranta pel·lícules, com *Hablar* (Joaquín Oristrell, 2015) i *Salvador* (Puig Antich) (Manuel Huerga, 2006), així com en una trentena d'obres de teatre, com *La senyora Florentina*, de Mercè Rodoreda i direcció de Sergi Belbel (2017); *A teatro con Eduardo*, d'Eduardo de Filippo i direcció de Lluís Pasqual (2016); *Roberto Zucco*, de Bernard-Marie Koltès i direcció de Lluís Pascual (2005); *Dissabte, diumenge i dilluns*, d'Eduardo de Filippo i direcció de Sergi Belbel (2002, Premi Max a l'actriu protagonista); *Frank V*, de Friedrich Dürrenmatt i direcció de Mario Gas (1989); *La vida del rei Eduard II d'Anglaterra*, de Christopher Marlowe / Bertolt Brecht i direcció de Lluís Pascual (1988); *La casa de Bernarda Alba*, de Federico García Lorca i direcció d'Ángel Facio (1977). També ha

participat en sèries de televisió com *La Riera* i *Porca misèria*.

Ha estat presidenta de l'Acadèmia de les Arts i Ciències Cinematogràfiques d'Espanya entre 2003 i 2006. Va debutar com a directora amb el curtmetratge *Turismo*, pel qual va rebre el Premi Gaudí 2009 al millor curtmetratge. Al llarg de la seva trajectòria, ha rebut nombrosos reconeixements, com el Premi Gaudí d'Honor 2018, la Creu de Sant Jordi 2015 o el Premio Nacional de Cinematografía 2003.

JORDI BANACOLOCHO

Actor

Jordi Banacolocho és un actor català amb una llarga trajectòria professional en el món del teatre, la televisió i el cinema.

En teatre, ha participat en nombrosos muntatges, entre els quals destaquen *Fedra*, de Jean Racine i direcció de Sergi Belbel (2018); *Barcelona*, escrita i dirigida per Pere Riera (2013); *Lluny de Nuuk*, escrita i dirigida per Pere Riera (2010); *Agost*, de Tracy Letts i direcció de Sergi Belbel (2010); *El cercle de guix caucasià*, de Bertolt Brecht i direcció d'Oriol Broggi (2008); *Dissabte, diumenge i dilluns*, d'Eduardo de Filippo i direcció de Sergi Belbel (2002 i 2004); *Les variacions Goldberg*, de György Tabori i direcció d'Àlex Rigola (2000); *Mala sang*, escrita i dirigida per David Plana (1997); *Després de la pluja*, escrita i dirigida per Sergi Belbel (1993), i *Un dia*, de Mercè Rodoreda i direcció de Calixto Bieito (1993).

També és un intèrpret habitual en sèries televisives com *Kubala, Moreno i Manchón* (2014), *Cuéntame*

cómo pasó (2013-14), *Isabel* (2012-13), *Ventdelplà* (2005-10), *El cor de la ciutat* (2004-05), *Hospital Central* (2002-04), *Plats bruts* (1999-2004) i *Nissaga de poder* (1996).

En cinema, ha treballat a *La adopció* (Daniela Fejerman, 2015); *Atraco* (Eduard Cortés, 2012); *El gran Vázquez* (Óscar Aibar, 2009), *La educación de las hadas* (José Luis Cuerda, 2005); *Platillos volantes* (Óscar Aibar, 2003) i *Excuses!* (Joel Joan, 2003).

A close-up portrait of actress Àngels Gonyalons. She has curly, light brown hair and is wearing a white collared shirt and a large, textured, light brown earring. She is looking slightly upwards and to the left with a gentle smile. The background is a solid, bright yellow.

ÀNGELS GONYALONS

Actriu

Àngels Gonyalons debuta als escenaris als disset anys i, al llarg de la seva carrera, s'ha especialitzat en teatre musical. L'any 1994 va inaugurar la seva pròpia escola de teatre, anomenada Memory, la primera i l'única de tot l'Estat especialitzada en teatre musical. El 1996 va perfeccionar els seus estudis a Londres i a Nova York, a la prestigiosa escola Broadway Center.

En teatre, ha protagonitzat muntatges com *El llibertí*, d'Eric-Emmanuel Schmitt i direcció de Joan Lluís Bozzo (2018); *Sister Act*, una producció d'Stage Entertainment a Barcelona i a Madrid (2014-16); *Persèfone*, una coproducció del Chekhov International Festival Theater de Moscou, el Centro Dramático Nacional i el Teatre Lliure (2012); *Víctor Català*, amb direcció de Josep Maria Mestres; *Un marit ideal*, d'Oscar Wilde i direcció de Josep Maria Mestres (2009); *Ex!*, de Muriel Robin & Pierre Palmade i direcció d'Abel Folk; el musical d'Albert Guinovart *Paradís* (2005); *Acosta't*, de Patrick Marber i direcció de Tamzin Townsend; *Àngels*, amb direcció

de Ricard Reguant (1997); *Germans de sang*, de Willy Russell i direcció de Ricard Reguant (1994); *Tots dos*, amb direcció de Ricard Reguant (1993); *Memory*, amb direcció de Ricard Reguant (1992); *Estan tocant la nostra cançó*, de Neil Simon i direcció de Ricard Reguant (1990-91); *Mar i cel*, d'Àngel Guimerà i direcció de Joan Lluís Bozzo (1988), i *Torna-la a tocar, Sam*, de Woody Allen (1987).

En cinema, ha protagonitzat llargmetratges com *Un plaer indescriptible* (Ignasi P. Ferrer, 1992) i *Boom Boom* (Rosa Vergés, 1990). A la televisió ha participat a *El cor de la ciutat*, *La revetlla de cap d'any de 1993*, *Betes i films* i *Xènia*, entre d'altres.

La seva tasca interpretativa ha estat reconeguda amb nombrosos premis i reconeixements.

A close-up portrait of actress Rosa Vila. She has short, dark, wavy hair and is looking directly at the camera with a neutral expression. She is wearing a red velvet jacket. The background is a solid, bright yellow.

ROSA VILA

Actriu

Rosa Vila és actriu de cinema, teatre i televisió, així com formadora en habilitats escèniques, veu i dicció. És llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre i va debutar als escenaris l'any 1984 amb *L'auca del senyor Esteve*, de Santiago Rusiñol i direcció de Pere Planella.

Des d'aleshores, al teatre, ha treballat en obres com *Els feréstecs*, de Carlo Goldoni i direcció de Lluís Pasqual (2013-2014); *Pàtria*, escrita i dirigida per Jordi Casanovas (2012); *La casa de Bernarda Alba*, de Federico García Lorca i direcció de Lluís Pasqual (2009); *La filla del mar*, d'Àngel Guimerà i direcció de Josep Maria Mestres (2002); *L'hort dels cirerers*, d'Anton Txékhov i direcció de Lluís Pasqual (2000); *El visitant*, d'Eric-Emmanuel Schmitt i direcció de Rosa Maria Sardà (1996); *Noche de reyes*, de William Shakespeare i direcció de Konrad Zschiedrich (1993), i *L'hostal de la Glòria*, de Josep Maria de Sagarra i direcció de Josep Montanyès (1992).

També ha participat en sèries televisives com *Ventdelplà*, *El cafè de la Marina*, *Laberint d'ombres*, *El joc de viure* i *Olor de colònia*, dirigides per professionals com Lluís Maria Güell, Sílvia Munt o Mercè Vilaret, entre d'altres. Al cinema, ha treballat de la mà de directors com Ventura Pons, Fernando Trueba i Azucena Rodríguez.

A portrait of actor Pep Planas, a middle-aged man with short, dark, wavy hair and a slight smile. He is wearing a dark, patterned button-down shirt. The background is a solid, bright yellow.

PEP PLANAS

Actor

Pep Planas va començar a estudiar a l'Institut del Teatre de Terrassa fins que es va incorporar a la Companyia de Josep Maria Flotats. Va continuar la seva formació a França, primer a l'École Florent i després al Conservatoire National Supérieur d'Art Dramatique de París. Durant la seva carrera professional ha combinat el teatre amb la televisió i el cinema.

En teatre, ha treballat a les obres *Aquil·les o l'estupor*, escrita i dirigida per Albert Mestres (2015); *Pels pèls*, de Paul Pörtner i direcció d'Abel Folk (2015, 2006-2007); *Barcelona*, escrita i dirigida per Pere Riera (2013-14); *Jeanne d'Arc au bûcher*, amb direcció de Marc Soustrot (2012); *Pararapapà*, de Mònica Pérez i Miquel Sitjar amb direcció de Mònica Pérez i Jordi Ríos (2012); *Pel davant i pel darrere*, de Michael Frayn i direcció d'Alexander Harold (2010-2011-2012); *Peus descalços sota la lluna d'agost*, de Joan Cavallé i direcció d'Albert Mestres (2011); *Nit de reis*, de William Shakespeare i direcció de Josep M. Mestres

(2010); *Els Cal·lígrafs*, de Núria Perpinyà i direcció d'Óscar Sánchez (2009); *Trueta*, escrita i dirigida per Àngels Aymar (2009); *Conte d'hivern*, de William Shakespeare i direcció de Ferran Madico (2007); *La fam*, de Joan Oliver i direcció de Pep Pla (2006); *Sóc el defecte*, de Manuel de Pedrolo i direcció de Joan Maria Gual (2005); *Les tres germanes*, d'Anton Txékhov i direcció d'Ariel García Valdés (2004-2005); *Caos d'empeus*, de Véronique Olmi i direcció d'Esteve Polls (2001); *Terra baixa*, d'Àngel Guimerà i direcció de Ferran Madico (2001); *Solness, el constructor*, de Henrik Ibsen i direcció de Carme Portacelli (2000), i *Hamlet*, de William Shakespeare i direcció de Lluís Homar, entre d'altres.

Empreses patrocinadores:

Col·laboradors:

Institucions:

Mitjans de comunicació:

Amb la col·laboració de:

Venda d'entrades:

INFORMACIÓ GENERAL

LA DONA DEL 600

Del 25 d'octubre al 15 de desembre del 2019

HORARIS

De dimarts a divendres: 20.30 h

Dissabte: 18 h i 20.30 h

Diumenge: 18.30 h

PREUS

A partir de 20 €

VENDA D'ENTRADES

Taquilla del Teatre Goya
teatregoya.cat

Preus especials per a grups a Promentrada
promentrada.com
Tel. 93 309 70 04

CONTACTE

Distribució

Elena Blanco

93 241 82 88

elena.distribucio@bito.pro

Nunu Santaló

93 200 95 87

nuri@bito.pro

Prensa

Teatre Goya

Lídia Giménez i Albert López

T. 93 309 75 38

premsa@focus.cat

Bitò

www.bito.pro

Minoria Absoluta

www.minoriaabsoluta.com

Teatre Goya

www.teatregoya.cat

